

VÝSTŘIŽEK Z ČASOPISU
MLADÁ FRONTA - PRAHA

29. I. 1976

ze dne

Ještě o Pražském quadriennale

ROZHOVOR SE ČLENY SOVĚTSKÉ DELEGACE

Mezi téměř tisícem výtvarníků a divadelníků z celého světa, kteří přijeli do Prahy, aby se zúčastnili jedinečné světové přehlídky jevištního výtvarnictví a divadelní architektury, Pražského quadriennale '75, bylo také devadesát hostů ze Sovětského svazu. Malou součástí této sovětské skupiny byla také oficiální delegace ministerstva kultury SSSR. Jejíž dva členy jsme ještě před skončením přehlídky požádali o názor. A tak hovoří náměstek ředitele správy divadel ministerstva kultury Sovětského svazu **Michail Konstantinovič Davydov** (někdejší herec a režisér) a šéf výpravy (nejmladší v tak velkém sovětském divadle — teprve osmatřicetiletý) Běloruského státního akademického dramatického divadla **Janka Kupaly** v Minsku **Boris Fedosejevič Gerlovan**:

■ Jsme velice šťastni, že naše sovětská scénografie byla mezinárodní porotou Pražského quadriennale '75 vyznamenána tou nejvyšší možnou poctou, Zlatou trigou jako patrioti našeho jevištního výtvarnictví, našeho divadla, jsme samozřejmě na tuto poctu hrdí. Ale uvědomujeme si, že každý takový úspěch, úspěch na takovém fóru, je především a hlavně záva-

zek. Jistě, pobídka jít dál, ale také závazek být nadále také tak zajímavý a podnětný jako dosud. To je ostatně povinnost nejen každého vítěze, ale každého umění, a zvláště pak umění socialistického, umění našeho, sovětského.

■ Velice nás potěšilo, že zdrcující většina vystavených návrhů scén

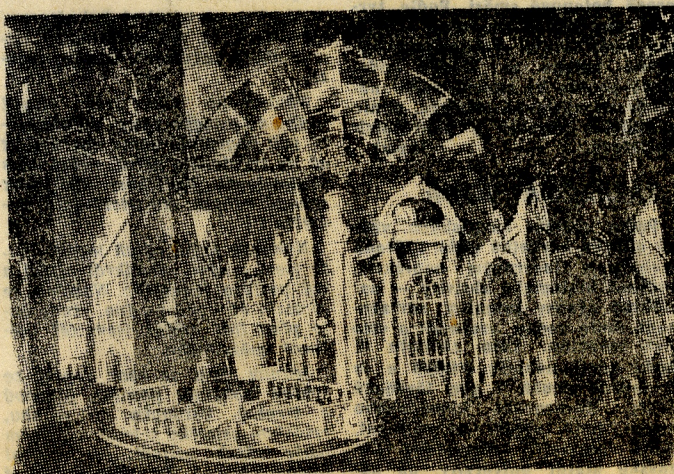
a kostýmů, ať byly odkudkoliv, hovořila o širokém realistickém proudu v soudobém divadle. Není to ostatně poznatek nejnovější, není to ani záležitost jenom divadla. Také literatura, výtvarné umění a hudba se v hlavním proudu vrací k přesvědčivé sdělnosti, přičemž experiment je ponechán

jaksi na pozici vývojových pracovišť. Je to zřejmě obecný rys poloviny sedmdesátých let vůbec, ale je potěšující to znovu zaznamenat. Před časem jsme se trochu o srozumitelnost a sdělnost v umění báli, ale je vidět, že zbytečně, protože realismus je historicky prověřený, nejživotnější a nesmrtelný.

■ Tím samozřejmě nijak neodmítáme to, co jsme viděli na výstavě scénografických škol, která vynikajícím způsobem rozšířila paletu Pražského quadriennale. Byla to sympatická přehlídka hledání, hledání na pravém místě.

■ Jsme šťastni, že jsme se mohli setkat s vynikající českou a slovenskou scénografií, která znovu potvrzuje svoji světovou úroveň. Obdivovali jsme se v ateliéru národního umělce Josefa Svobody jeho novým návrhům, jeho geniálním inženýrským schopnostem a zároveň ohromnému estetickému citění, jeho lásce, možná až posedlosti k divadlu, jeho upřímností a otevřeností, s níž nás seznamoval se svou prací a problémy.

Zaznamenal (by)

Návrh scény V. Leventala k Prokofjevovu Hráči

FOTO: ARCHÍV

mf

ČTVRTEK

29. I. 76

4